

مقالات آموزشی بنیاد سور

پیشنهادهای ایجاد بهبود در شبکه اتریوم

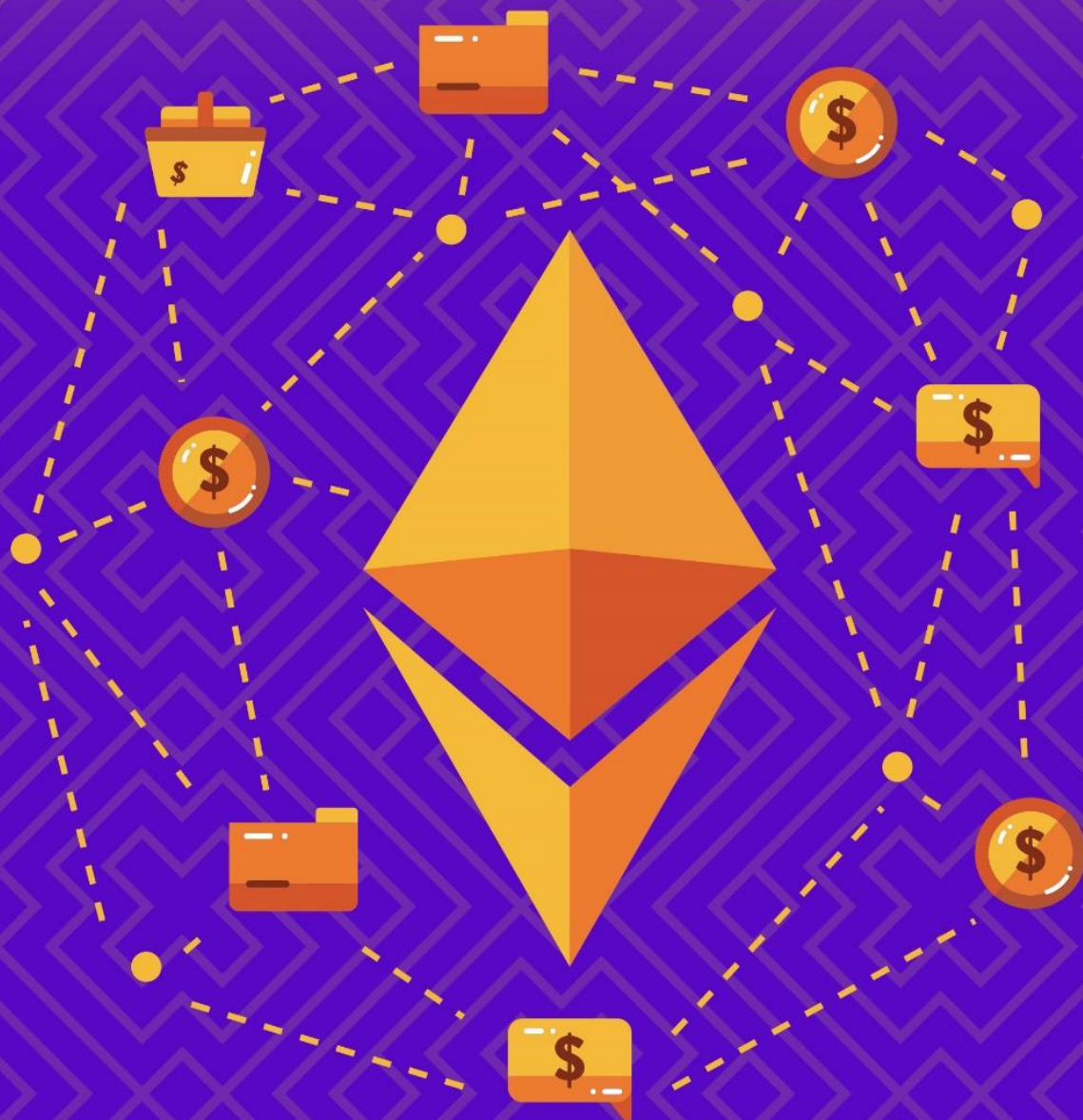
(بخش سوم)

شبکه بلاکچین سور
www.surnet.org

گردآورنده: بنیاد سور

نسخه: شماره ۳۱

پیشنهادهای ایجاد بهبود در شبکه اتریوم – بخش سوم

در مقاله پیشین در مورد ارزیابی و اعمال EIP ها و قالب استاندارد یک EIP پرداخته شد. در این مقاله با مهمترین EIP ها و ادیتورها یا همان ویراستاران EIP ها بیشتر آشنا خواهیم شد.

پیش از ورود به بحث مهمترین EIP های انجام گرفته در شبکه اتریوم، فهرست ادیتورها فعلی و بازنشسته اتریوم که نظر آنها به صورت مستقیم بر پذیرش یا عدم پذیرش EIP ها تاثیر دارد به شرح زیر فهرست شده است:

ادیتورهای فعلی:

- Alex Beregszaszi (@axic)
- Matt Garnett (@lightclient)
- Micah Zoltu (@MicahZoltu)
- Greg Colvin (@gcolvin)
- Sam Wilson (@SamWilsn)

ادیتورهای بازنشسته:

- Casey Detrio (@cdetrio)
- Nick Johnson (@arachnid)
- Vitalik Buterin (@vbuterin)
- Hudson Jameson (@Souptacular)
- Nick Savers (@nicksavers)
- Martin Becze (@wanderer)

اگر یک EIP از هر نظری چه محتوایی و چه ظاهری، آماده نباشد، ادیتور آن را برای بازبینی به نویسنده EIP باز می‌گرداند. چنانچه EIP آماده شده باشد، ادیتور کارهای زیر را انجام می‌دهد:

- یک شماره برای آن EIP در نظر می‌گیرد
- کدهای جدید را درون ریپازیتوری کدها ادغام می‌کند
- پیامی به نویسنده آن EIP ارسال می‌کند

بسیاری از EIPها توسط توسعه‌دهندگان که دسترسی مستقیم به پایگاه کد اتریوم دارند نوشته می‌شود. ادیتورهای EIP، تغییرات EIP را رصد کرده و ایرادات املایی، دستور زبانی و ساختاری و حتی نشانه‌گذاری را رفع می‌کنند.

برخی از مهم‌ترین پروپوزال‌ها

در ادامه برخی از مهم‌ترین پروپوزال‌های بهبود اتریوم را معرفی خواهیم کرد که تحول بسیار بزرگی در این شبکه ایجاد کردند.

پروپوزال ۶۰۶ هارد فورک (EIP-606: Hard Fork Goal)

پروپوزال ۶۰۶ یکی از زیرمجموعه‌های نوع متا است. در این پروپوزال تمام جزئیات مربوط به به‌روزرسانی «هوم استد» (Homestead) اتریوم توضیح داده شده است. متا بودن این پروپوزال باعث شده است که ارجاع‌هایی به انواع دیگر اعم از پروپوزال‌های ۲، ۷ و ۸ داشته باشد. هرکدام از این‌ها خود نمایانگر یک تغییر به خصوص هستند و همه باهم «هوم استد» را تشکیل می‌دهند.

«هوم استد» دومین نسخه اصلی پلتفرم اتریوم و اولین نسخه تولیدی اتریوم است. این نسخه شامل چندین تغییر در پروتکل و یک تغییر در شبکه است که توانایی ایجاد ارتقاء بیشتر شبکه را فراهم می‌کند.

پروپوزال ۲۰ استاندارد توکن ERC-20

این مورد یکی از شناخته‌شده‌ترین پروپوزال‌های بهبود اتریوم است. این توسعه آغازی برای اتریوم در ایجاد یک ابزار استاندارد برای استقرار توکن‌ها در بلاک چین

خود بود. در نتیجه این پروپوزال، تعداد توکن‌های اتریوم بیشترین در بین تمام ارزهای دیجیتال است.

پروپوزال ۷۲۱ توکن غیرقابل تعویض ERC-721

این مورد به دلیل پروژه‌هایی مانند کریپتوکیتیز بسیار شناخته شده است. این پروژه‌ها که عموماً برنامه‌های کلکسیونری بر مبنای تکنولوژی بلاک چین هستند، با توکن غیرقابل تعویض ERC-721 امکان‌پذیر شده‌اند.

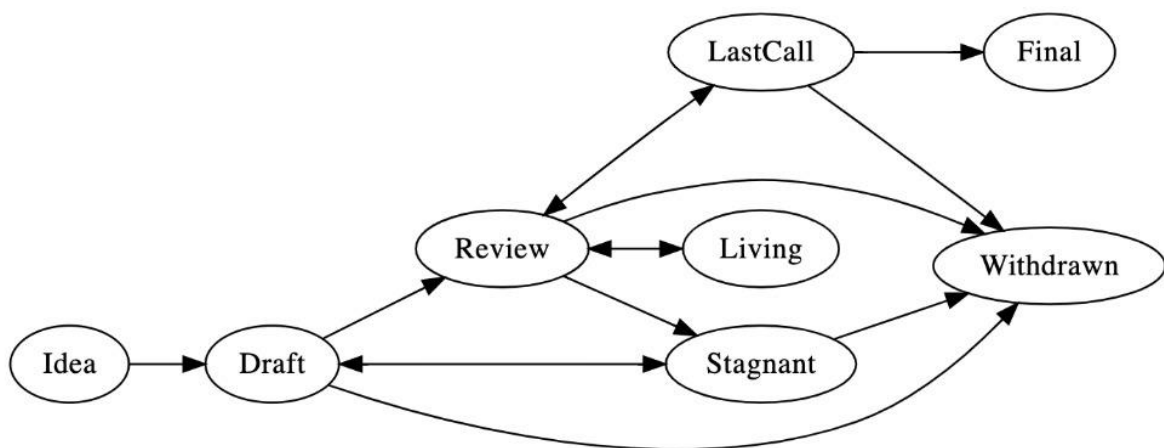
پروپوزال ۷۷۹ دائو فورک (DAO Fork)

این مورد بحث‌برانگیزترین پروپوزال بهبود اتریوم است. به کمک دائو فورک مشکل هکی که موجب از دست رفتن چند میلیون دلار شده بود و با نام دائو (The DAO) شناخته می‌شد، حل شد. برای انجام این کار، پروپوزال کل تاریخ بلاک چین اتریوم را از لحظاتی قبل از هک شدن دائو بازنویسی کرد.

این کار با هدف بازگرداندن وجوه سرقت شده به صاحبان آن‌ها انجام می‌شود. در نتیجه استفاده از این هارد فورک، اتریوم به دو انجمن تقسیم شد که هر کدام دارای بلاک چین خاص خود بودند. یکی که پیچ را اعمال کرده است (اتریوم) و دیگری که آن را اعمال نکرده است (اتریوم کلاسیک).

فرآیند EIP چگونه انجام می‌شود

روند استاندارد سازی برای همه EIP ها به صورت زیر است:

مرحله Idea: در این مرحله پیشنهاد در مخزن EIP قرار نمی‌گیرد و به صورت پیش‌نویس است.

مرحله Draft: اولین مرحله که EIP به صورت رسمی پیگیری می‌شود. در صورت قالب بندی صحیح، یک EIP توسط ویرایشگر EIP در مخزن EIP ادغام می‌شود.

مرحله Review: نویسنده EIP یک EIP را برای آماده بودن جهت بررسی و بازبینی با برچسب Review علامت گذاری می‌کند.

مرحله Last Call: این مرحله بررسی نهایی قبل از انتقال به مرحله final است. ویرایشگر EIP وضعیت آخرین فراخوانی را تعیین کرده و تاریخ پایان بررسی (دوره بازبینی) را تعیین می‌کند، به طور معمول ۱۴ روز بعد.

اگر در این دوره نیاز به تغییرات داشته باشد، EIP را به REVIEW برمی‌گرداند.

مرحله Final: این مرحله نشان دهنده استاندارد نهایی است. EIP نهایی در وضعیت نهایی وجود دارد و فقط باید برای اصلاح اشتباهات و اضافه کردن توضیحات به روز شود.

مرحله رکود یا ایستا Stagnant: در این مرحله هر EIP موجود در DRAFT یا REVIEW اگر برای مدت ۶ ماه یا بیشتر غیرفعال باشد به STAGNANT منتقل می‌شود.

مرحله Withdrawn: در این مرحله نویسنده (های) EIP پیشنهاد خود را پس گرفته اند. این مرحله قابل بازگشت نیست.

مرحله Living: وضعیت ویژه‌ای برای EIP که به طور مداوم به‌روز می‌شوند و به وضعیت نهایی نمی‌رسند. هرگونه تغییر در این EIP ها بین حالت‌های REVIEW و LIVING جابجا می‌شود.

به طور خلاصه، هر کسی می‌تواند پیشنهادی را ارسال کند. ویراستاران EIP آن پیشنهاد را بررسی کرده و به عنوان پیش‌نویس در مخزن ادغام می‌شوند. چند مرحله باید انجام شود تا اینکه نهایی شود. مانند جمع‌آوری اجماع در مورد پیشنهاد،

دستیابی به اجماع توسعه دهندگان اصلی و اجماع تیم های کلاینت Ethereum (برای تغییرات مربوط به هسته).

در حال حاضر، چندین ویرایشگر EIP با سطح فعالیت های مختلف وجود دارد، که از روند بررسی پیشنهادها محافظت می کنند و بر چرخه زندگی EIP نظارت می کنند. آنها به صورت داوطلبانه کار می کنند و مجبورند با طیف وسیعی از پیشنهادها روبرو شوند. هیچ روشی برای چگونگی پردازش EIP های جدید یا نحوه انتصاب و حذف ویراستاران جدید تعریف نشده است. هیچ قانونی برای ارزیابی اولویت EIP در صف بررسی وجود ندارد. و معمولاً EIP هایی که بررسی می شوند یا آنهایی هستند که توسط توسعه دهندگان مشهور نوشته شده اند یا در جامعه دارای بازخورد بالاتری هستند.